

Psykolog

Klager

Oslo, 28.10.2020
FER-sak: 12/20K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 10.02.20 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 26.10.20.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klagen går på at innklagede psykolog i sitt arbeid som sakkyndig for domstolen skal ha vist:

- Manglende forståelse av oppdatert fagteori, herunder utviklings- og tilknytningsteori.
- Manglende beskrivelser i observasjonsnotatene.
- Manglende faglighet i sine vurderinger.
- Partiskhet i sitt arbeid.
- Manglende bevissthet på fagetikk under sitt oppdrag.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.*

Begrunnelsen for FERs vedtak er beskrevet nedenfor.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP. Det er ønskelig at denne prosessen kan vise at klager er respektert.

SAKSGANG:

10.02.20 FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem.

17.02.20 FER mottok tillegg til klagen fra klager.

Fagetisk råd, Norsk Psykologforening, Kirkegata 2, Postboks 419 Sentrum, N-0103 Oslo
Org.nr. 970 168 419. Tlf. +47 23 10 31 30. Telefaks +47 22 42 42 92. E-post: npfpost@psykologforeningen.no
Bankgiro nr. 8380.08.71932. www.psykologforeningen.no

26.05.20	FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak.
26.05.20	Psykologen ble tilskrevet med anmodning om innen fire uker å redegjøre for klagen under henvisning til spesielle punkter i ”Ethiske prinsipper for nordiske psykologer” (EPNP).
17.06.20	FER mottok redegjørelse fra psykologen.
19.06.20	Redegjørelsen ble sendt til klager med anmodning om innen to uker å kommentere redegjørelsen.
03.08.20	FER mottok kommentar fra klager.
03.08.20	Kommentar fra klager ble sendt psykologen med to ukers frist til å komme med sluttkommentarer.
19.08.20	FER mottok sluttkommentar fra psykologen.
19.08.20	Sluttkommentarer ble sendt til klager til orientering.
26.10.20	FER sluttbehandlet saken.

OPPSUMMERING AV TILSENDT DOKUMENTASJON

i) Klagers brev til FER

I sitt første brev til FER viser klager til at innklaget psykolog var oppnevnt som sakkyndig etter barneloven § 61.1 for tingretten. Klager mener at dette arbeidet har vesentlige mangler og ikke er i tråd med EPNP. Klager sendte også tilleggsinformasjon for ytterligere å belyse saken.

ii) Relevante punkter i ”Ethiske prinsipper for nordiske psykologer” (EPNP)

FER vurderte henvendelsen fra klager i møte 26.5.20 og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak med henvisning til følgende punkter i EPNP:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

Når FER vedtok å utrede saken i forhold til *II.1 Respekt*, refererte FER særlig til at:

- Psykologen skal ha uttalt at klager var «en flott kvinne» og at seksuelle tilnærminger fra motparten derfor var naturlig.
- Psykologen skal ha hatt kontakt med den andre parten etter at saken var oppe i tingretten og før den kom opp i lagmannsretten hvor han også skulle vitne.
- Psykologen opptrådte partisk til fordel for den andre parten i saken.

Kontinuitet i tjenester

Hvis psykologen har påtatt seg det profesjonelle ansvaret for et tiltak og påbegynt dette, treffer han/hun såvidt mulig en tilfredsstillende avtale med klienten om tiltakets avslutning eller viderehenviser til annen kompetent person før ansvaret oppgis. Psykologen erkjenner det ansvaret han/hun har for relasjonen til en klient etter at det profesjonelle oppdraget formelt er avsluttet.

Redelighet og tydelighet

Psykologen gir adekvate opplysninger om sine kvalifikasjoner, utdanning, erfaring, kompetanse og faglige tilknytning, og benytter bare de yrkesbetegnelser som utdanning, autorisasjon og stilling gir rett til. Når psykologen uttaler seg i egenskap av psykolog, tilstrebes saklighet og nøyaktighet. Psykologen informerer om psykologisk yrkesutøvelse på en slik måte at misoppfatningen eller skade for fag eller yrket unngås. Psykologen informerer på forhånd om de økonomiske vilkårene og vurderer nøye de følger det kan få for den profesjonelle relasjonen dersom han/hun mottar gaver eller andre tjenester.

FER ba psykologen om kommentarer og refleksjoner på følgende punkt:

- Psykologen glemte å skrive notat før rettsmøtet og leverte dette en måned senere. Dermed mente klager at notatet kunne være påvirket av den andre parts holdninger og meninger etter rettsmøtet.

Informert samtykke og valgfrihet

Psykologen gjør informert samtykke mulig gjennom å informere klienten om planlagte tiltak, og drøfter kontinuerlig sine handlinger og de sannsynlige følgene av disse, slik at klienten har et grunnlag for å velge om han/hun vil delta eller ikke.

Hvis en klient er mindreårig eller underlagt verge/formynder, innhentes informert samtykke under tilbørlig hensyntagen til de berørte personers selvstendighet.

Selvbestemmelse

Psykologen sørger for å ivareta maksimal autonomi og selvbestemmelse for klienten, inkludert retten til å gå inn i og til å avslutte den profesjonelle relasjonen. I arbeid med barn, personer underlagt lovhjemlet tvang eller i pressede akutte situasjoner kan, under hensyntagen til gjeldende lovgivning, frivillighetsprinsippet fravikes, men en samarbeidsrelasjon tilstrebes også her.

Konfidensialitet og taushetsplikt

Psykologen respekterer individets rett til konfidensialitet gjennom å iakttas taushet om det som han/hun får rede på om klienter og andre under utøvelsen av yrket. Unntak fra taushetsplikten gjøres dersom det foreligger åpenbar fare for klienten eller andre. Psykologen kan også i henhold til loven være forpliktet til å gi fra seg opplysninger, og informerer derfor klienten om de begrensningene i taushetsplikten som følger av loven.

Under disse punktene ønsket FER en refleksjon over valg av samtalested (restaurant på IKEA) for denne type samtale.

Ansvar

Psykologen tar selvstendig ansvar for kvaliteten og konsekvensene av sitt arbeid, men er samtidig klar over at han/hun av andre oppleves som representant for sin yrkesgruppe.

Når FER vedtok å utrede saken i forhold til *Ansvar* refererer FER særlig til at psykologen

- Var uklar vedrørende barnets utviklingsnivå og behov samt samværsordning ved at standpunktene rundt dette ble endret i løpet av rettsmøtet.

iii) Psykologens redegjørelse.

I sin redegjørelse beskriver innklagede at det er vanskelig å kjenne seg igjen i klagepunktene og at totalbildet forrykkes ved at klager vektlegger en del elementer på en svært sterk måte. Psykologen tviler på at noen sakkyndig ville fremvise en atferd som beskrevet i klagen. Han

velger å kun svare på de punktene FER ber om og ikke de øvrige selv om han kunne ha lyst til det.

Vedrørende uttalelse om at klager er en “flott kvinne”: Psykologen skriver at han har kommentert klagers utseende ved å ha uttalt at hun virket til å ha en kvinnelig fotballkommentator som han nå ikke husket navnet på som dobbeltgjenger. Han mener at ingen helsepersonell ville ha kunnet uttalt at noen er en “flott kvinne” eller gi aksept for seksuelle tilnærmelser fra noe hold. Psykologen kan ikke finne noen grunn for at klager kan ha oppfattet at han skal ha uttalt dette.

Vedrørende kontakt mellom psykologen og far etter hovedforhandling og før ankeforhandling: Klager forklarer at det er svært vanlig at parter tar kontakt etter at en sak er avsluttet for retten. Barnets far i saken kontaktet psykologen tre eller fire ganger mellom behandlingen i tingretten og ankebehandlingen i lagmannsretten. Psykologen fikk også kopi av sakens dokumenter fra fars advokat. Psykologen opplyser at advokaten ønsket råd fra han før ankebehandlingen men at han motsatte seg dette. Han fremhever at henvendelsene fra far i saken var av få minutters varighet og at han ikke krevde godtgjørelse for dette. Han henviser også til sitt notat av 15.1.19 hvor han redegjør for sin kontakt med partene på minuttets nøyaktighet.

Vedrørende forsinket notat: Psykologen beskriver rettsprosessen og at han var oppnevnt som sakkyndig etter barneloven § 61. nr. 1 og at han også skulle utarbeide et notat til rettsmøtet den 19.12.18. Han opplyser at han ved en forglemmelse ikke utarbeidet notatet i tide og at dette forelå den 15.1.19. Han skriver at han ikke kan se at verken notatets innhold eller hans avsluttende muntlige redegjørelse for retten under hovedforhandlingen var partisk. Han beskriver at han sterkt prøvde å skissere hvordan man kunne vinne frem til en forsoning mellom foreldrene, fremfor å føre en videre kamp om barnet.

Vedrørende samtale med klager og psykologen på IKEA: Innklagede psykolog skriver at han vanligvis gjennomfører samtaler med partene i deres eget hjem, på sitt kontor eller i domstolens lokaler. I denne saken ble mor forespurt om å møte psykologen på IKEA fordi hun likevel skulle kjøre forbi IKEA fra sitt bosted og til samvær med far og barn i en annen by. Etter samtale med mor ble restauranten på IKEA valgt. Mor motsatte seg ikke dette og psykologen skriver at han valgte IKEA av hensyn til mor, selv om hans eget kontor på et annet tettsted ville vært mer hensiktsmessig for han selv. Psykologen fremholder videre at det ikke var noen helst problemer med å ivareta tilstrekkelig avstand til andre mennesker som måtte være i restauranten og at det ikke er blitt reist kritiske merknader til valget av samtalested, han oppga dette i sitt notat av 15.1.19 og har ikke mottatt reaksjoner på dette.

Vedrørende barnets utviklingsnivå: Psykologen forklarer at han og barnehagen hadde sammenfallende syn på barnets utviklingsstatus men at han også vurderte at mor og barn hadde et tett tilknytningsforhold. Dette mente han sto i veien for vanlig samværskontakt med far.

Klager skriver avslutningsvis at han i sitt arbeid i den aktuelle saken har opptrådt i fullt samsvar med så vel god moralsk standard som i tråd med NPFs fagetiske retningslinjer men har forståelse for at foreldre i en barnefordelings sak blir fortvilet når saken ikke lar seg løse i minnelighet og særlig når omsorgsansvaret blir overført fra den ene til den andre parten.

iv) Klagers kommentarer på psykologens redegjørelse.

Som svar på redegjørelsen skriver klager at hun registrerer at psykologen unnlater å svare på enkelte av spørsmålene hun har stilt og heller svarer generelt og samtidig viser til hvor mange saker han har hatt. Hun understreker at psykologen skal ha uttalt at det var naturlig at far i saken kom med seksuelle tilnærmelser til henne fordi hun var en flott kvinne og at det ble uttalt i forbindelse med at psykologen hadde stilt spørsmål ved at hun hadde avvirket ordningen med at far overnattet i hennes hjem under samvær med felles barn. Klager mener at psykologen ikke tar ansvar for egne uttalelser gjennom å fremstille klagers påstand som uforståelig. Klager legger til at psykologen gjentatte ganger påpekte hennes likhet med en kjent idrettspersonlighet. Hun fant dette upassende i den gitte situasjonen.

Klager påpeker at psykologens notat av 15.1.19 ikke redegjør for hans kontakt med den andre parten mellom tingrettens og lagmannsrettens behandling av saken slik han viser til. Hun er videre kritisk til at psykologen hadde besvart fars henvendelser etter sakens avslutning all den tid han fremholder at han normalt ikke svarer på slike henvendelser.

Klager sier også at hun ikke ble gitt mulighet til å avslå møte med psykologen for samtale på offentlig sted. Hun mener at han burde tilbudt et møte på sitt kontor og opplyser samtidig at psykologen var opptatt av at de måtte møtes på et sted hvor det var rimelig å innta lunsj fordi han skulle spise under møtet. Det er heller ikke riktig ifølge klager at det var mulig å holde avstand til andre på den nevnte IKEA restauranten, møtet fant sted i lunsjtiden på en lørdag og restauranten var fylt av mennesker også ved bordene rundt der de satt. Klager fremhever dernest at psykologen skal ha uttalt at hun ville miste omsorgen for barnet dersom hun ikke rettet seg etter hans vurdering og mener således at en slik samtale ikke burde finne sted på et offentlig sted. Hun skriver at ansvaret må påhvile den sterke part, altså psykologen.

Klager skriver at psykologen har unnlatt å inkludere samspillsobservasjoner og viktig informasjon fra henne som ikke passer inn i hans konklusjon. Hun ønsker også å informere om at hun klaget på denne psykologen før saken kom opp i lagmannsretten.

v) Sluttkommentarer fra psykologen.

Psykologen skriver i sin sluttkommentar til klagers kommentar at de fleste av hennes anførsler også var i den opprinnelige klagen og at han har forsøkt å gi et fyllestgjørende svar på det FER ba om. Han legger til at han pga. konfidensialitet ikke har lagt ved kopi av klagers første, opprinnelige klage sendt til tingretten via sin prosessfullmektige samt klage til fylkesmannen, men at disse omhandler samme tema som hennes klage til FER. Han opplyser at dersom FER ønsker kopi av disse så kan man be klager direkte om disse.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

Forsinket notat: På bakgrunn av den fremlagte dokumentasjonen finner FER at psykologen konstaterer at han glemte å utarbeide notatet før rettsmøtet men gir ingen kommentarer til eller uttrykker forståelse for hvilke problemstillinger dette kunne reise for partene. I sine sluttkommentarer skriver innklagede psykolog at han har opptrådt i tråd med NPFs fagetiske retningslinjer og i fullt samsvar med god moralsk standard. FER savner likevel en refleksjon rundt de temaene som reises i klagen og hvilke erfaringer klager har hatt med psykologen som sakkyndig i denne rettsprosessen.

Det at notatet kommer tre til fire uker etter at rettsmøtet har funnet sted kan oppfattes som om at arbeidet ikke er blitt prioritert. En savner derfor en refleksjon over at partene i en

rettsprosess som denne er sårbare, at en sakkyndig psykolog blir sentral og tillagt ekspertise og autoritet. En må derfor forutsette at enhver uttalelse og handling blir sterkt vektlagt fra partenes side. Psykologen burde overveid hvordan det oppleves for klager at notatet skrives etter rettsmøtet og at det kan ha vært påvirket av det som fremkom der. FER finner likevel ikke brudd på noen av EPNPs punkter siden klager i rettsmøtet redegjorde muntlig for sitt arbeid, og det fremkommer ikke informasjon som tilsier at notatet ikke stod i overenstemmelse med den muntlige redegjørelsen.

Samtale på en IKEA restaurant: Det at psykologen i utgangspunktet foreslår en IKEA restaurant i lunsjtiden på en lørdag er etter FERs syn ikke er ivaretagende med hensyn til klagers rett til konfidensialitet og integritet. Dette selv om mor i saken ikke motsatte seg dette, da det er psykologens ansvar som den profesjonelle part å ivareta disse hensynene. Psykologen har selv opplyst å være en erfaren sakkyndig, men man må kunne anta at dette er mors første sak og dermed gå ut fra at det var vanskelig for henne å komme med motforestillinger til forslaget om møtested. Hun hevder at advokaten hennes tok dette opp i hovedforhandlingen og at rettens administrator reagerte på dette til tross for at psykologen hevder at temaet ikke ble berørt i hovedforhandlingen.

Det er psykologens ansvar å sørge for et egnet samtalested skjermet fra andre mennesker hvor partene kan føle seg så avslappet og trygg som mulig. Selv om klager ikke uttrykte uenighet om valget av IKEA restaurant som samtalested, mener FER at psykologen i utgangspunktet burde forstå at denne type samtaler er sensitive, private, belastende men også svært viktig for klager. En må anta at andre gjester vil virke forstyrrende selv om disse ikke kan overhøre det som blir sagt. FER vurderer at valget av samtalested vil kunne virke hemmende for samtalen og at det er fare for brudd på taushetsplikten. Det fremkommer ikke at spørsmålet om samtalested ble drøftet med klager, men at hun kan ha blitt forspurt uten å forstå at hun kunne si nei. Det betyr ikke at hun aktivt har valgt et slikt sted eller at hun har ønsket et slikt samtalested. Det at en slik samtale overhodet finner sted i en IKEA restaurant må sies å kunne være brudd på fagetisk retningslinjer, selv om klager aktivt hadde valgt dette selv.

FER finner at det her er godtgjort brudd på følgende punkt i EPNP:

II.1 Respekt, underpunkt

- Konfidensialitet og taushetsplikt
- Informert samtykke og valgfrihet
- Selvbestemmelse

Samspillobservasjon og psykologfaglige vurderinger: Klager beskriver hvordan hun opplevde at psykologen unnlater å reflektere over hva som skjedde under samspillobservasjon mellom barnet og faren ved at han unnlater å påpeke det som ikke passer inn i hans konklusjon. Klager mener at psykologen begrunner den gode kontakten mellom far og barn ved observasjoner mellom barnet og besteforeldre og mellom barnet og halvøsknene. Hun mener videre at psykologen mente at endringen måtte skje i hennes hjerte og at det ville ta flere år. Hun etterspør fagligheten i dette siden lagmannsretten la betydelig vekt på nettopp dette rådet. Klager argumenterer med at man ville merket det på barnets utvikling dersom psykologens vurderinger hadde vært riktige. Barnet er trygg, selvstendig og har en god sosial og emosjonell utvikling og søker trygge voksne ved behov på en normal måte. Klager mener at det er skadelig å flytte et barn fra den primære omsorgsgiveren og et trygt og optimalt miljø. Hun hevder at psykologen viser at han ikke har nødvendig kompetanse på

tilknytningsteori eller at han unnlater å bruke den kunnskapen han har og dermed bryter ENPFs underpunkt “Ansvaret”.

Klager går videre imot psykologens opplysning om at han har snakket med fire ansatte i barnehagen etter *hennes* ønske, hun skriver at det er noe han selv valgte å gjøre. Hun har stilt spørsmålsteget ved denne prioriteringen. Dette da psykologen ikke snakket med noen i hennes nettverk om henne som mor, men brukte mye tid på å snakke om seg selv og egen familie da han skulle ha samtale med klagers foreldre. Hun sier også at psykologen i retten var lite villig til å orientere om sitt standpunkt om at mor og barn hadde for tett kontakt. Hun sier at barnet viste normal trygghetsatferd ved å søke mot henne når en fremmed mann, altså psykologen, kom hjem på besøk til dem. Hun stiller spørsmål ved hans psykologfaglige kunnskap.

Psykologens faglige vurderinger omfattes ikke av FERs mandat. Det er heller ikke mulig å vurdere om det har skjedd brudd på de fagetiske retningslinjene i disse vurderingene, selv om FER ser at klager stiller spørsmålsteget ved psykologens fagetiske så vel som psykologfaglige vurderinger. FER kan ut fra informasjonen i denne saken ikke konkludere med brudd på EPNP sine retningslinjer på dette punktet.

“Flott kvinne”: FER finner det videre vanskelig å få klarhet i hva som er blitt sagt mellom psykologen og klager. Det vil bli stående som påstand mot påstand. Dersom psykologen hadde sagt at klager er “en flott kvinne” og derigjennom rettferdiggjort klagers eksmanns seksuelle tilnærminger til henne, ville dette etter FERs vurdering vært et brudd på følgende punkt i EPNP: **II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet.** Psykologen hevder på sin side at verken han eller andre med helsefaglig autorisasjon ville kunne uttale noe slikt eller gi aksept for seksuelle tilnærmelser av noe slag. FER merker seg at han ikke direkte benekter påstanden fra klager. FER ser at psykologen med fordel kunne ha reflektert mer over dette punktet, særlig det at klager opplevde det som ubehagelig å bli kommentert på sitt utseende gjennom sammenligning med en kjent idrettsprofil.

Partiskhet: Klager hevder videre under samme EPNP punkt at psykologen opptrådte partisk og støttet den andre part i saken. Psykologen fremholder at han ikke på noe tidspunkt ga en anbefaling om fast bosted. Han kom med forslag til hvordan samværet mellom far og barn kunne komme i gang med henvisning til konflikt og forsoningsmodellen jfr. b.l § 61.1. Han sier videre at han snakket med komparenter på mors side så vel som på fars side. Klager hevder at psykologen likevel har gitt støtte til far i saken, og underbygger dette med at hun opplever at han har forutinntatte holdninger vedrørende kjønn og foreldreskap.

FER kan ikke etterprøve psykologens holdninger og meninger men forstår at klager oppfatter han som partisk i barnefordelingssaken. FER finner likevel ikke på bakgrunn av den fremlagte dokumentasjonen at det er brudd på EPNP på dette punktet.

Vurdering av barnets utviklingsstatus: På bakgrunn av den fremlagte informasjonen finner FER at det ikke er godtgjort brudd på punkt i EPNP i forbindelse med at psykologen skal ha endret standpunkt vedrørende barnets utviklingsstatus underveis i prosessen for så å gå tilbake til opprinnelig standpunkt. Selv om dette er forvirrende og uklart for partene i en sak, finner FER at det likevel ikke er brudd på fagetiske retningslinjer. FER ønsker å legge til at i saker som dette så er det viktig at sakkyndige opptrer tydelig under hele prosessen.

Kontakt med far mellom hovedforhandling og ankeforhandling: Når det gjelder klagepunktet om at det var kontakt mellom psykologen og den andre parten i saken mellom

hovedforhandling og ankebehandling, finner FER på at det er godtgjort brudd på følgende punkt i EPNP: **II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet, Respekt, Redelighet og tydelighet og Ansvar.**

Det skapes usikkerhet og oppfattes som partiskhet når psykologen fortsetter å ha kontakt med den ene parten før en vitneførsel i en ankesak. Psykologen får tilgang til mer informasjon, blir bedre kjent med den parten og styrker sin relasjon med denne. Den andre parten, altså mor i denne saken, får ikke samme mulighet og opplever at situasjonen ikke er i balanse.

FER vil understreke at det ikke er vanlig, slik psykologen hevder, at en sakkyndig psykolog opprettholder slik kontakt med partene som beskrevet i klagen etter at rettsprosessen er avsluttet. Dette særlig i saker hvor man kan forvente en anke eller en ny rettsrunde. Slik kontakt bør avvises da det er kompromitterende for psykologens habilitet som sakkyndig vitne.

Vedtak: 5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtak fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Maria Løvvik Norheim, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Håkon Kongsrud Skard